

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 206: Forslag til lov om ændring af momsloven. (Forbud mod konkurrenceforvridende moms-fritagelser).

Af Brian Mikkelsen (KF), Mariann Fischer Boel (V), Jan Køpke Christensen (FP) og Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 21/2 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Umiddelbart lyder dette lovforslag jo meget fornuftigt, og ens første tanke er vel også, at det kan man ikke have noget at indvende imod. Hvem tør således umiddelbart påstå, at man er imod et forbud mod konkurrenceforvridende moms-fritagelser?

En nærmere gennemgang af forslaget har imidlertid ført til den konklusion, at forslaget alligevel ikke kan støttes, i hvert fald ikke af regeringen, og det er der flere årsager til.

For det første kan man spørge, om der virkelig er behov for dette forslag, for det andet vil forslaget ramme langt bredere end anført i bemærkningerne, og endelig må forslaget, sådan som det er formuleret, faktisk siges ikke at være i overensstemmelse med EU-reglerne, og hvis forslaget skal ændres således, at det bliver i overensstemmelse med EU-reglerne, er der måske ingen, der rigtig er interesseret i det længere.

Det er anført i bemærkningerne, at forslaget især er fremsat for at sikre, at private og offentlige motionscentre, der udbyder nøjagtig de samme ydelser, og som måske ligger dør om dør, er omfattet af de samme momsregler.

Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at en del af et motionscenters aktiviteter er momsfrie uanset ejerforhold. Det gælder alle de aktiviteter, der kan falde ind under begrebet undervisning i legemsøvelser. Undervisning i aerobic, og hvad det nu hedder, er momsfritaget, uanset om undervisningen foregår på et offentligt eller på et privat motionscenter. Det er således kun momsmæssig forskel med hensyn til aktiviteter, der foregår i »maskinrummet«, om jeg så må sige, idet disse aktiviteter, hvis de drives med gevinst for øje, dvs. kommercielt, er momspligtige.

Jeg har meget svært ved at tro, at denne mindre momsforskel kan bevirke en væsentlig konkurrenceforvridning for private motionscentre, der formentlig også har et andet udbud end offentlige motionscentre, og dette får mig faktisk til at tro, at eventuelle prisforskelle kan begrundes med andet end momsforholdene. Indtil for nylig har det især været danseskolerne, man har fokuseret på, og danseskoler er momsfri, uanset hvem udbyderen er.

Konkurrenceforvridning som sådan som følge af offentlig støtte er ikke til debat i dag, men det blev diskuteret intenst i sidste samling i forbindelse med vedtagelsen af lov om ændring af lov om støtte til folkeoplysning. Regeringen er på ingen måde interesseret i, at der sker en konkurrenceforvridning mellem offentlige og private virksomheder, og i forbindelse med vedtagelsen af denne lov var der her i Tinget også tilslutning til, at dette spørgsmål skulle løses lokalt, så man undgik konkurrenceforvridning.

I 6. momsdirektiv om momsloven findes der den særlige regel, at EU-landene kan momsfritage sportsaktiviteter, når udbyderen ikke arbejder med gevinst for øje. Det vil sige, at erhvervsmæssige sportsaktiviteter er omfattet af de almindelige momsregler, mens sportsaktiviteter, der ikke er udbudt med gevinst for øje, kan momsfritages, og de er som bekendt momsfritaget i Danmark. Lovforslaget går ud på at begrænse denne momsfritagelse. Det skal være en yderligere forudsætning for at få momsfritagelse, at denne fritagelse ikke kan fremkalde konkurrenceforvridning, altså en yderligere indskrænkning af mulighederne for momsfritagelse for idræt.

For kort tid siden havde vi en debat her i Tinget om, hvordan regeringen vil sikre, at idrætsudøvere og idrætsledere ikke får forringet deres vilkår. Jeg må sige, at det lovforslag, vi diskuterer i dag, vil forringe deres vilkår. Der findes allerede i dag mange sportsaktiviteter, der kan dyrkes i både privat og offentligt idrætsklubregi. Det gælder f.eks. svømning, tennis og golf, og fremover må vi forvente, at endnu flere sportsaktiviteter vil komme til, idet der er en tendens til, at hele idræts- og fritidsområdet bliver mere og mere kommercialiseret. Det er også et af de store problemer i forbindelse med forslaget.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at hensigten med forslaget er, at kommunalt ejede motionscentre skal betale moms. Selve lovteksten rammer imidlertid langt bredere, idet

det foreslås, at der skal betales moms i alle de tilfælde, hvor momsfrigtagelsen kan fremkalde konkurrencefordrejning. Lovteksten omfatter derfor enhver almindelig idrætsforening, og der er således ikke overensstemmelse mellem lovteksten og bemærkningerne.

Jeg tror egentlig heller ikke, at nogen ønsker at blive udsat for de store konsekvenser, lovteksten har. Vedtager vi lovforslaget, vil det betyde, at mange idrætsforeninger vil komme til at betale moms for det almindelige foreningsarbejde, og det samme vil gælde for udbud i aftenskoleregii.

Forslaget er heller ikke i overensstemmelse med EU-reglerne. Såvel på sportsområdet som på det sociale og det kulturelle område er der den særlige bestemmelse, at man efter en konkret vurdering kun kan afvise momsfrigtagelse, når fritagelsen medfører en alvorlig konkurrenceforvriddning, og når det drejer sig om andre organer end det offentlige. Efter EU-reglerne er der således ingen muligheder for at pålægge offentlige myndigheder moms på sports-, idræts- og motionsområdet, så længe aktiviteterne ikke drives med gevinst for øje, så man kan sige, at de normale konkurrenceregler for, hvornår offentlige myndigheder skal betale moms, ikke gælder på disse områder. Hvis forslaget skulle være EU-korrekt, ville det derfor indebære, at idrætsforeninger og aftenskoler blev pålagt moms, mens kommunerne fortsat skulle være momsfri, og det ville vel næppe være tilfredsstillende for forslagsstillerne.

Afslutningsvis vil jeg sige, at hvis EU-reglerne og de danske regler fastslog, at uanset udbyderen skulle sportsaktiviteter enten altid momses eller altid være fritaget for moms, var der formentlig færre afgrænsningsspørgsmål. Men nu siger reglerne imidlertid – og det er jo ganske fornuftigt – at der er momsfrigtagelse for sportsaktiviteter, bortset fra erhvervsmæssigt salg af sportsaktiviteter.

Spørgsmålet er: Ønsker vi, at ikkeerhvervsmæssige sportsaktiviteter, altså først og fremmest den folkelige idræt, skal have så gode betingelser som muligt, eller ønsker vi en væsentlig begrænsning af denne momsfrigtagelse? En sådan begrænsning ville betyde, at idrætsforeninger og andre kun kunne få momsfrigtagelse, hvis afgiftsfrigtagelsen ikke fremkaldte konkurrenceforvriddning, altså ingen momsfrigtagelse, hvis tilsvarende aktiviteter også kan dyrkes i privat regi. Jeg mener, det danske idrætsliv er bedst tjent med, at vi beholder den gældende

sondring, så den brede, folkelige idrætsudøvelse fortsat er momsfrigtaget, og idrætsorganisationerne ved, hvad de har at rette sig efter.

I lovforslaget er det anført, at to helt ens motionscentre bør behandles ens. Jeg er ikke sikker på, at der er ret mange helt ens motionscentre i kommunalt og privat regi, men jeg vil dog gerne igen understrege, at regeringen ikke er interesseret i konkurrenceforvriddning. Jeg skal derfor endnu engang opfordre til, at man på lokalt plan prøver at undgå en sådan konkurrenceforvriddning ved tildelingen af de forskellige tilskudsmidler.

Som jeg tidligere har anført, har lovforslaget meget store konsekvenser for det samlede idrætsområde, og jeg kan derfor ikke støtte forslaget.

Jacob Buksti (S):

I denne sag er det vigtigt, at vi holder os de overordnede mål klart: Vil vi hjælpe idrætten, så idræt i almindelighed er momsfri, eller vil vi ikke? Er der f.eks. andre mål, der er vigtigere?

Fra Socialdemokratiets side er holdningen klar. Den 12. marts var der her i Tinget en forespørgselsdebat om, hvordan regeringen vil sikre, at idrætsudøvere og idrætsledere ikke får forringet deres vilkår. Denne debat viste, at der er helt enstemmig tilslutning her i Tinget til, at idrætsudøvere og idrætsledere ikke skal have forringet deres moms- og skattemæssige vilkår, og det er også Socialdemokratiets holdning. Vi mener, det skal være muligt for den almindelige borger at kunne dyrke idræt i et ikkekommercielt, momsfrit regi, men dette vil ikke længere være tillæddet, hvis det lovforslag, vi her har til behandling, bliver vedtaget.

Med hensyn til selve forslaget er det et meget flot lovforslag, men når jeg ser på de vide konsekvenser, det har, bliver jeg alvorligt bange. Har forslagsstillerne virkelig gjort sig klart, hvor vide konsekvenser forslaget har? Jeg har svært ved at tro det.

Lovforslaget siger meget kort, at det er en forudsætning, at afgiftsfrigtagelsen ikke skal kunne fremkalde konkurrencefordrejning. Men det kan jo enhver aktivitet i en idrætsforening, hvis den samme aktivitet også dyrkes i privat regi, og Socialdemokratiet ønsker på ingen måde, at offentlige virksomheder skal udkonkurrere private initiativer. Som skatteministeren anførte, er det derfor hensigtsmæssigt, hvis man på lokalt plan er opmærksom på den problematik, lovforslaget er med til at synliggøre, men jeg har

imidlertid lidt indtryk af, at forslaget groft sagt skyder over målet.

I lovforslaget er kun omtalt motionscentre – et område, hvor der allerede er delvis momsfrigørelse, idet nogle af et motionscenters aktiviteter er momsfri. Hertil kommer, at udbuddet i de kommunale motionscentre som oftest ikke er helt det samme som i de private motionscentre. Det danske momssystem er et forholdsvis enkelt skattesystem med nogle store linjer og ikke ret mange særregler, og det er et system, de fleste vel nok er godt tilfredse med. Et lovforslag som L 206 vil imidlertid være med til at komplicere momssystemet, og hertil kommer, at jeg har forstået, at forslaget ikke er i overensstemmelse med EU-reglerne, idet de kommunale sportscentre, som man især ønsker at pålægge moms, slet ikke kan pålægges moms efter de gældende EU-regler.

Alt i alt tror jeg, de danske borgere og sportsudøvere er bedst tjent med at beholde en så bred momsfrigørelse på sportsområdet, som det overhovedet er muligt efter EU-reglerne, og på denne baggrund kan Socialdemokratiet ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo rørende! Det er jo rørende at høre de smukke ord fra den socialdemokratiske ordfører og skatteministeren om idrættens vilkår, men det er jo ikke det, forslaget handler om.

Dette lovforslag handler banalt set om, at vi vil sikre lige konkurrence mellem private motionscentre og offentlige motionscentre. Men regeringen har ikke været villig til at ændre forholdene, så derfor bruger både den socialdemokratiske skatteminister og hr. Jacob Buksti det gamle kneb at tale om noget helt andet, nemlig om idrættens vilkår. Og vi er jo alle sammen enige om, at idrætten skal have gode vilkår, det har vi selv været meget stærke fortalere for.

Det hele handler om, hvorvidt man vil være med til at sikre, at et offentligt motionscenter, som ligger ved siden af et privat motionscenter, som en selvfølgelig skal betale for de samme ting som det private motionscenter. Det handler forslaget banalt set om, og det er jo også det, denne debat burde handle om, i stedet for at man trækker alle mulige andre ting ind i den. Vi er helt opmærksomme på, at EU's 6. momsdirektiv har nogle momsopklaringsdefinitioner, og vi så helst, at motionscentre blev fuldstændig momsfritaget. Men det kan jo ikke lade sig gøre

ifølge EU's 6. momsdirektiv, så derfor har vi vendt tingene på hovedet og sagt, at så må man jo momse både de offentlige og de private motionscentre, når de udbyder de samme ydelser. Det er det, det handler om, det er ikke alle de andre ting.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal bare sige til hr. Brian Mikkelsens trøst, at jeg er i stand til at læse bemærkningerne til forslaget, og at det eneste, jeg bad hr. Brian Mikkelsen om, var at gøre sig klart, hvad konsekvenserne af lovforslaget bliver.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Man bliver ved med at tale udenom, men det kunne jo stadig være meget interessant at høre, om den socialdemokratiske ordfører og skatteministeren vil være med til at forbedre forholdene for de private motionscentre, så der bliver lige vilkår for private og offentlige motionscentre. Jeg har for nogle måneder siden stillet skatteministeren det samme spørgsmål i et § 20-spørgsmål, og da var skatteministeren ikke villig til at ændre på forholdene. Men nu er der kommet smukke ord og positive tanker, så derfor kunne det være interessant at høre her fra Folketingets talerstol, om man fra regeringens og Socialdemokratiets side ville være villig til at ligestille offentlige og private motionscentre. Det vil jeg godt have et svar på.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal gøre det meget kort. Pointen er, at den ligestilling ikke kan opnås på den måde, der er beskrevet i forslaget og dets bemærkninger. Men så kan man selvfølgelig prøve at tilstræbe en ligestilling på anden måde, og det er lige præcis det, vi gør ved at henstille til de lokale kommunale myndigheder at tage højde for den eventuelle forskel, vi taler om her. Men man kan ikke gøre det gennem momslovgivningen, og det er det, der er vores pointe.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Ja, men pointen er jo netop, at vi i det sidste halvandet år har oplevet en praksis, hvor de 31 told- og skatteregioner har behandlet de private og de offentlige motionscentre forskelligt. Jeg kan referere til et svar, som skatteministeren har givet undertegnede for nogle måneder siden,

hvor han bliver ved med at fastholde, at der skal være denne skillelinje mellem offentlige og private, så derfor er det da nye, interessante tanker. Det, vi blot skal have en tilkendegivelse af, er, at offentlige og private bliver behandlet på samme måde.

Det nemmeste og mest ligetil ville jo være, at begge parter kom til at betale moms, og det mener jeg sagtens kan lade sig gøre inden for det 6. momsdirektiv. Det er kun et spørgsmål om, hvordan man definerer, om det er med overskud for øje, man udbyder motion. Når kommunen har et motionscenter, gør den det selvfølgelig for at tilbyde borgerne en ydelse, men også for at få nogle penge ind. Man afkræver trods alt borgerne nogle penge, og at det så tilfældigvis kun er halvdelen eller en tredjedel af det, man kræver i et privat motionscenter, er ikke så relevant i denne sammenhæng.

Det er et spørgsmål om, at man har et kommercielt foretagende, som tilbyder motion. Det har mange kommuner landet over, og private har det også som deres beskæftigelse. Der bliver tilbudt præcis den samme ydelse, men det ene sted betaler man moms, og det andet sted betaler man ikke moms. Det er en urimelighed.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Da Venstres ordfører, fru Mariann Fischer Boel, ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende:

Venstre er medforslagsstiller af dette lovforslag, som skal sikre, at private udbydere af fritidsaktiviteter ikke får ødelagt deres vilkår for at drive deres erhverv på grund af unfair konkurrence fra offentlige fritidstilbud. Det er ikke rimeligt, at gamle erhvervsvirksomheder som f.eks. danseskoler og nye som motionscentre skal trues på deres levebrød, fordi de tilsvarende offentlige tilbud er undtaget fra moms. Folketinget må overveje, om man ønsker en privat sektor, der udbyder disse fritidstilbud, eller om det offentlige endnu en gang skal tilrane sig et erhvervsområde, som lige så godt kunne drives af private.

Jeg skal sige til slut, at Venstre ser hele denne problematik i et bredere perspektiv. Vi ønsker fra Venstres side en konsekvent ligestilling mellem det offentlige og det private inden for alle former for fritidsaktivitet, undervisning osv., og vi ønsker også, at der under udvalgsbehandlingen tages hensyn til det bredere perspektiv, som de momsproblemer, der findes, giver anledning til.

John Vinther (KF):

Man kan godt vælge at lade intentionerne i dette lovforslag drukne i spørgsmålet om teknik og spørgsmålet om forståelsen af det 6. momsdirektiv, og det er jo det, skatteministeren tilsyneladende har valgt at gøre. Men det er efter vores opfattelse forkert. Indholdet i forslaget stikker meget dybere, det drejer sig om grænse-dragningen mellem det offentlige og det private.

Forholdet er jo, at en lang række private erhvervsdrivende, der lever af at drive motionscentre, i disse år oplever, at kommunerne udbyder nøjagtig de samme ydelser. Det ville der sådan set ikke være noget forgjort i, hvis det ikke lige var sådan, at det ikke sker på lige vilkår. Kommunerne har typisk ikke udgifter til lokaleleje. De har skattekrone i ryggen, der gør, at de i sagens natur ikke behøver at efterleve det almindelige forretningsprincip, at aktiviteten gerne skulle løbe rundt økonomisk og allerhelst give et overskud. Og som om det ikke var nok, traf Momsnævnet den 3. februar 1995 en afgørelse, der i virkelighedens verden betyder, at de private motionscentre skal svare moms, mens de offentlige udbydere af nøjagtig den samme vare ikke skal svare moms.

Resultatet heraf giver sig selv: Når kommunerne ikke har de samme driftsudgifter og til og med har det forspring, at de kan starte med 25 pct. lavere priser, siger det sig selv, at de er i stand til at udbyde den samme vare, den samme ydelse som de private, men til en langt lavere pris. Og ingen er vel i tvivl om, at det kun kan føre til ét resultat, nemlig at de private udbydere lider en langsom, men sikker død, og det synes vi ikke er rimeligt i Det Konservative Folkeparti.

Vi vil gøre, hvad vi kan for at sikre, at kommunerne og det offentlige i det hele taget ikke får en konkurrenceforvridende fordel som følge af lovgivningen, og det er baggrunden for, at vi sammen med Venstre, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti har fremsat lovforslag nr. L 206. Formålet med dette lovforslag er jo netop at sikre, at momsloven ikke bliver indrettet på en sådan måde, at det offentlige i konkurrence med private kan udbyde service og aktiviteter, som private skal svare moms af, men som det offentlige ikke skal svare moms af, fordi aktiviteterne kan indrettes på en sådan måde, at de ikke kan karakteriseres som indtægtsdækkende og egentlig overskudsgivende virksomhed og derfor falder uden for det område, hvor der skal svares moms.

Det Konservative Folkeparti kan naturligvis støtte lovforslaget.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører på området ikke kan være til stede i dag, har jeg lovet at komme med SF's bidrag til dette dagsordenspunkt:

Venstre, De Konservative, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti er utilfredse med, at private motionscentre og lign., der drives som erhvervsmæssig virksomhed, er omfattet af almindelig momspligt, mens kommunale gymnastiksale, boldbaner osv. ikke betaler moms. Forslagsstillerne ønsker at indføre en såkaldt ligestilling med en bestemmelse om, at kommunen også skal betale moms, men det ville nødvendigvis fordyre den folkelige amatøridræt, og det synes vi i SF er en utrolig dårlig idé. Vi har også forstået, at EU-lovgivningen er til hinder for det.

Momslovgivningen skal nødvendigvis trække skarpe grænser mellem momspligt og ikke-momspligt, og vi ved fra den senere tids debat, at det kan være ganske svært på idrætsområdet. Men dette forslag hjælper ikke på noget, undtagen måske på økonomien i et par private virksomheder.

SF afviser altså forslaget, og jeg vil godt spørge her til sidst, om der ikke er modstrid imellem det, skatteministeren sagde om danseskoler, og det, Venstres ordfører sagde. Jeg forstod Venstres ordfører, hr. Løgstrup Madsen, sådan, at Venstre lægger vægt på, at der også skal være lighed her, og jeg forstod sådan set på ministeren, at det er der i forvejen. Det var et oplærende spørgsmål.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det kan i hvert fald ikke komme bag på nogen, at Fremskridtspartiet har været et af de partier, der har kæmpet mest for at få en fair konkurrence på netop det område, der er omfattet af den lovgivning, vi taler om i dag.

Da vi havde færdigbehandlet en revision af folkeoplysningsloven, var det således, at Fremskridtspartiet – desværre som det eneste parti – stemte imod ud fra den betragtning, at der var unfair konkurrence over for det private erhvervsliv på det pågældende område. Vi må erkende, at det var trist at stå i den situation, at vi var det eneste parti, der kunne indse, at der var problemer, og vi erkender naturligvis blankt, at vi er medforslagsstillere til det forslag, vi behandler i dag.

Men vi så allerhelst, at man glemte alt om, at det offentlige skal gå ind på dette område, medmindre der er tale om rimelige fag som f.eks.

dansk og matematik. Det kan ikke være rigtigt, at det offentlige skal bruge ressourcer på den slags i den situation, landet er i i dag med det store driftsunderskud og den store gæld, vi har, osv. Vi må snart starte med reelle offentlige besparelser og lægge tingene i forskellige bunker, alt efter hvad der er vigtigst for samfundet, og vi mener, at her er et område, hvor man kunne sige, at det er det private erhvervsliv, der skal sørge for at udbyde disse fritidsaktiviteter.

Under arbejdet med revisionen af folkeoplysningsloven blev der ganske rigtigt givet udtryk for – som skatteministeren også har påpeget i dag, og som det i hvert fald blev udtrykt fra undervisningsministeren – at man ikke ønskede denne konkurrenceforvridning. Man opfordrede i bemærkningerne til lovforslaget kommunerne til at tage behørigt hensyn til, at der ikke kom konkurrenceforvridning, som hr. Buksti også var inde på. Det er ganske korrekt, men vi må også erkende, at vi efterfølgende har vurderet i Fremskridtspartiet, at der ikke er sket noget på området, og at man ikke tager det behørlige hensyn. Og det er meget trist.

Derfor mener vi også, at dette lovforslag er, om ikke et helt skridt i den rigtige retning, så måske et halvt skridt. Det er i hvert noget, der kan forbedre det tåbelige morads, vi arbejder med. Jeg kan som dokumentation bare nævne Ekstra Bladets udmærkede artikler – jeg tror, de kaldte det Ekstra Bladets Oplysningsforbund – hvor der blev udbudt forskellige livsnydelser. De viste jo helt klart og tydeligt, hvor tåbelig lovgivningen er med hensyn til offentlig støtte, så vi håber, der bliver flertal for den sunde fornuft her i Tinget, så det lovforslag, som Fremskridtspartiet, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har fremsat, kan få den fornødne støtte efter udvalgsbehandlingen.

Vi mener absolut, der er grund til at rose de private virksomheder, der gang på gang har gjort Folketingets partier opmærksom på de tåbelige forhold, de private har. Det er faktisk grotesk at skulle stå her og argumentere for, at et område som det, vi taler om her, skal henhøre under den private sektor. For nylig har vi hørt, at selv medlemmer af Socialdemokratiet er kommet frem i debatten og har sagt, at hvis det er noget, der lige så godt og måske bedre kan klares af private, skal de have lov til det. Men i dag ser vi en minister, der overhovedet ikke kommer med andet end en hensigtserklæring, for det, der var i forslaget til ændring af loven om folkeoplysning, var en hensigtserklæring i

bemærkningerne om, at kommunerne skulle tage behørigt hensyn til de private. Men efterfølgende er det dokumenteret, at det ikke er sket. Det er vi meget, meget kedede af, og vi håber og tror, at der under udvalgsbehandlingen kan komme det fornødne flertal for lovforslaget.

SF's ordfører kom frem med, at den eneste fordel, der måske kunne være ved forslaget, var, at det kunne skabe mere profit til private virksomheder. Det har Fremskridtspartiet intet imod. Vi mener faktisk, at jo bedre og mere velfungerende erhvervslivet er, desto bedre får vi det alle sammen, også den lille lønarbejder. Uden gode vilkår for det private erhvervsliv er der altså ikke basis for den offentlige sektor, og derfor er fundamentet for et velfungerende samfund for alle parter et velfungerende erhvervsliv.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten mener, at der skal betales moms af aktiviteter, der drives for at opnå fortjeneste, og vi er imod, at kommunale tilbud til borgerne skal fordyres ved at pålægges momspligt. Derfor er der ikke nogen tvivl om, at vi er imod det lovforslag, der foreligger her.

Men jeg vil godt tilføje, at skulle der være problemer nogle steder ude omkring, hvor kommuner har dubleret tilbud, som også gives af private, synes jeg, det må være noget, man skal tage op i lokalområdet, f.eks. i kommunalbestyrelsen: Er det nødvendigt, og er det en god idé, at kommunen giver tilbudet, eller varetages det område godt nok af private tilbud? Og så må man diskutere det og træffe en beslutning.

Men det skal vi ikke sidde og bestemme herinde. Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor vi herinde skal lave nogle regler, som løser et problem, der sådan set bør klares af det kommunale selvstyre. De partier, der har fremsat forslaget, er jo som regel tilhængere af det kommunale selvstyre, og jeg synes, de skulle sætte det lidt højere på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt sige til både hr. Frank Aaen og til SF's ordfører, at man skal passe på med paradeafvisninger, fordi det er et forslag fra højre side af salen, som regeringen er imod. Det drejer sig jo banalt set om, hvorvidt man vil stille nogle private motionscentre lige med nogle offentlige motionscentre.

Jeg giver hr. Frank Aaen ret i, at man må afgøre lokalt, om man vil tilbyde et offentligt motionscenter. Så kan jeg jo have min private mening om, og hr. Frank Aaen kan også have sin private mening om, hvorvidt kommunerne skal dublere motionscentre, når andre motionscentre tilbyder en ydelse. Hvorfor skal kommunerne bruge skatteyderpenge på det? Det kan man så diskutere.

Men det, man efter min mening ikke kan diskutere, er, om centrene skal behandles lige, altså om kommunens motionscenter skal betale det samme som det private motionscenter. I forvejen får kommunens motionscenter sandsynligvis lokalerne og medarbejderne betalt, så den mindste ting, man kunne forlange af kommunens motionscenter, var da, at det betalte moms ligesom det private motionscenter, så centrene var blot nogenlunde ligestillede. Så kan man altid afgøre lokalt, om man synes, det er rimeligt med kommunale motionscentre, og her er regeringens holdning den, jeg kan referere fra spørgsmålene nr. S 1592, S 1593 og S 1694-1696. Skatteministeren skriver i et svar til undertegnede, at regeringen synes, det er rimeligt, at der er den forskel, og det er jo netop det, vi diskuterer i dag: Synes man, det er rimeligt, at der er den forskel på lige netop det område?

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det er jo meget, meget smukke ord, hr. Frank Aaen kommer med, nemlig at Folketinget skal blande sig mindst muligt. Man skal klare tingene derude selv, og det skal vi overhovedet ikke beskæftige os med her i Folketinget. Hvis bare den holdning gjorde sig gældende hos Enhedslisten på alle andre områder, ville meget være nået.

Men jeg skal huske under en anden debat, at fremover er Enhedslistens holdning, at vi skal holde os fra det, der kan klares lokalt ude omkring. Så kan vi bare sidde her med foldede hænder og sige: Jamen når vi nu én gang for alle har indført konkurrenceforvriddning over for de private på området, skal vi ikke blande os videre i den sag. Det er faktisk det, der bliver sagt af Enhedslisten: Man er godt tilfreds med, at de offentlige kan dumpe priserne, som det reelt sker i forhold til de private, og derefter ser vi, at mange private virksomheder må gå ned, og at vi efterfølgende får flere i arbejdsløshedskøen. Men det er åbenbart det, hr. Frank Aaen ønsker, og det er jo værd at bemærke sig.

Jeg vil også godt sige til hr. Frank Aaen, at vi har faktisk et meget, meget anerkendt råd herhjemme, nemlig Konkurrencerådet, og det har truffet en helt klar afgørelse om, at der er og bliver konkurrenceforvridning på det område, vi beskæftiger os med i dag. Men trods det tilsidesætter man gang efter gang de holdninger, Konkurrencerådet har.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først vil jeg sige til hr. Jan Kørpe Christensen, at vi er meget glade for, at der bliver hørt efter, hvad vi siger, i stedet for at man altid reagerer med fordomme ud fra det, man tror, Enhedslisten mener. Det er jeg meget tilfreds med.

Så vil jeg sige til både hr. Jan Kørpe Christensen og hr. Brian Mikkelsen, at jeg kender ikke nogen kommune, som etablerer en sportsaktivitet i den ondsindede hensigt at lukke en privat virksomhed.

Hvis forslagsstillerne kender sådanne kommuner, jamen så synes jeg, man skulle tage det op derude i stedet for at indføre en regel, som vil fordyre de kommunale tilbud alle de steder, hvor det er almindelig sund fornuft, at kommunerne har dem. Det er jo i virkeligheden det, der sker med det her forslag. Jeg er sikker på, at hvor kommunerne har et tilbud, så er der en god grund til det, og det er der ikke nogen grund til at vi skal straffe herindefra ved at pålægge dem moms.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Brian Mikkelsen anbefaler over for SF, at vi skal lade være med at afvise et forslag som et paradeforslag, bare fordi det kommer fra højre side af salen. Det vil jeg gerne meddele helt klart, at det gør vi heller ikke. Det kunne vi ikke drømme om, og det mener vi for så vidt også, at vi har bevist nogle gange hen igennem folketingsåret, at vi ikke er så firkantede, at bare fordi det er nogen andre partier, der stiller forslaget, så skulle vi være afvisende.

Nej, rent faktisk, hr. Brian Mikkelsen, så prøver vi at vurdere, om forslaget ser fornuftigt og rimeligt ud, og hvis vi finder, at det ser fornuftigt og rimeligt ud, så giver vi en positiv melding, men finder vi det modsatte, så giver vi en negativ melding. Og at det ikke nødvendigvis behøver at tage så lang tid at give den melding behøver jo ikke at betyde, at vi ikke har tænkt over forslaget og ikke har tænkt igennem, hvad vi vil.

Jeg vil godt foretage et tankeeksperiment. Hvis man nu skulle gå ind for forslaget her og dermed altså gå hen og få lagt moms på den kommunale aktivitet, så ville det jo gå ud over det kommunale udbud af sportsaktiviteter, for man har et kommunalt budget, og skal man lægge moms på det, så bliver der rent faktisk 25 pct. mindre til udøvelsen.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Hr. Brian Mikkelsen for en kort bemærkning, og så prøver vi at komme tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Der er ikke tale om, at det går ud over nogle kommunale udbydere, vil jeg godt sige til hr. Kristen Touborg. Det er blot et spørgsmål om, om man skal behandle kommunale og private motionscentre på samme måde.

Det er også beskeden til hr. Frank Aaen. Vi diskuterer ikke, om der skal være kommunale motionscentre eller ej – for der er hr. Frank Aaen og jeg uenige – men vi taler om substansen i, at når man fra lovgivers side bestemmer nogle ting, altså sender nogle landspolitiske signaler ud, må man sikre sig, at private og offentlige bliver behandlet på præcis samme måde. Så kan man bagefter diskutere, om der skal være nogle offentlige centre og offentlige virksomheder på det område; det er en helt anden diskussion, en ideologisk diskussion. Det her er en principiel diskussion, om man skal behandle private og offentlige på samme måde; det er ikke en diskussion om, om man skal have offentlige motionscentre eller ej.

Så spørger hr. Frank Aaen, om der er konkrete eksempler på, at nogle ondsindede kommuner vil lukke private motionscentre. Der er en del eksempler på, at private motionscentre er blevet nødt til at lukke, fordi kommunerne har etableret offentlige motionscentre. Det sidste eksempel var for et par uger siden i Kalundborg, hvor der var ét privat motionscenter tilbage, som blev tvunget til at lukke, fordi kommunen etablerede sit eget motionscenter, som tilbød ydelserne til en tredjedel af den pris, det private kunne tilbyde. Det mindste, man kunne forlange i den konkurrence, var, at det offentlige betalte de samme udgifter som de private.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Da der var så mange direkte henvendelser til hr. Frank Aaen, får hr. Frank Aaen den allersidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg er imod det synspunkt, at offentligt og privat skal behandles lige, for der er vidt forskellige grunde til, at der er en privat virksomhed, og at der er en offentlig virksomhed. Når private laver en virksomhed, så er det for at tjene penge, og derfor mener jeg, det er helt naturligt, at den skal belægges med moms. Men når en kommunal aktivitet finder sted, så er det, fordi borgerne og kommunalbestyrelsen i kommunen mener, at der er en vigtig opgave for kommunen at løse, og den ønsker jeg ikke at fordyre med moms.

Og er der steder, hvor der foregår uhensigtsmæssige ting, så synes jeg, man må tage det op i den pågældende kommune. Jeg ønsker faktisk ikke, at vi herindefra skal beslutte – som jeg kan høre, at hr. Brian Mikkelsen i virkeligheden mener – at kommunerne ikke må tilbyde deres borgere motionscentre. Det må jeg sige, det afviser jeg.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Hr. Poul Nødgaard i ordførerrækken.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kunne faktisk tilråde hr. Frank Aaen, at han tog et møde med talrøden for de privatdrevne danske danseskoler og fitnesscentre, hr. Tommy Haudrup. Han har skrevet utrolig meget om det her emne, om det, at kommuner går ind og laver aktiviteter, der konkurrerer med private. Jeg tror nok, man ville kunne få god lærdom af at bruge en times tid på at mødes med en sådan person, der virkelig kender de her problemer helt ind til benet.

Det, vi tager fat på i dag, er jo reelt kun, at man skal lave samme momssystem for private som for offentlige virksomheder; men det, der er meget værre i denne sag, er jo sådan set, at det offentlige overhovedet laver en aktivitet, som laves privat i forvejen.

Jeg vil godt uddybe det, som hr. Brian Mikkelsen sagde om centret i Kalundborg. Det er sådan set en lille rettelser, for der skete det, at der var et udmærket privat center, men så lavede kommunen ét, og det konkurrerede det private ud. Det er korrekt, som hr. Brian Mikkelsen oplyste, at det nu er lukket.

Så kunne jeg spørge hr. Frank Aaen: Synes hr. Frank Aaen, at noget sådant – selv om det er sket i det kommunale selvstyres navn – at det er en helt rigtig måde at drive kommunalpolitik? Selv om jeg også går ind for det kommunale selvstyre, så synes jeg, det er utrolig forkasteligt at lave en sådan kommunal disposition.

Det er jo så de love, man desværre har vedtaget i Folketinget, desværre fra den side af salen her, der går ud på at poste penge ind i erhvervselskaber og lign. Det er også en af de ting, der fuldstændig skævvrider Danmark efterhånden, således at når der er kommunal eller amtskommunal kapital bag noget, så ved vi jo alle, at hvis ikke det pågældende projekt kører, så kan man skyde endnu flere penge ind.

Vi ved alle sammen, at en kommune kan skyde 10 mio. kr. ind i erhvervselskaber og lign., og det har noget med det her at gøre også, hvor kommunen puster penge ind, og man kan endda fra ministerside have udvidet de 10 mio. kr. yderligere.

Jeg synes, det er udansk, at man har en sådan lovgivning. Alt, hvad der kan løses privat og kan løses godt privat, der kan jeg ikke se, at det offentlige skal gå ind. Det offentlige skal gå ind der, hvor den private sektor ikke rigtig duer. Det gælder på nogle enkelte områder. Jeg synes f.eks. inden for undervisning, at det er godt, vi har offentlige skoler. Vi har også tilbud om private skoler. Og sådan kunne man blive ved.

Vi støtter selvfølgelig forslaget – vi er medforlagsstillere – men vi synes, at det går meget dybere end det, forslaget egentlig lyder på. Det var faktisk en kæmpekulegravning af alt det her, vi har brug for, og hvis Enhedslisten satte sig ned, gav sig tid og slappede lidt af, så ville man kunne se, at der er noget rigtigt i det, der er fremført her fra talerstolen i dag som forsvar for det her forslag.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg tror ikke, det hjælper meget at opfordre ordføreren fra Enhedslisten, hr. Frank Aaen, til at kontakte Tommy Haudrup. Det ønsker han naturligvis ikke. Han ønsker ikke at lytte til det private erhvervsliv. Det må vi så selvfølgelig både acceptere og respektere, at man er ærlig her fra Folketingets talerstol og ikke ønsker at hjælpe denne kategori af medborgere.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen – jeg tror ikke, hr. Frank Aaen var ordfører på sagen – at det, vi vedtog den 1. juni 1995 i forbindelse med revi-

sionen af folkeoplysningsloven, var en hensigts-erklæring, der skulle stoppe konkurrenceforvridningen gennem en dialog og et samarbejde i lokalområderne. Og dette opfatter vi ærlig talt fra Fremskridtspartiet ikke som en hjælp til de privatdrevne forretninger på området. Hensigts-erklæringer kan man som bekendt ikke bruge til at hjælpe de privatdrevne forretninger.

Der har efterfølgende været kontakt til Tilsynsrådet omkring netop den her hensigts-erklæring. Tilsynsrådets svar – det er på en efterfølgende klage – er, at man ikke kan gribe ind på baggrund af en hensigts-erklæring, men på baggrund af en konkret lovgivning. Derfor hjælper det ikke konstant at henvise til, at det må man klare derude lokalt selv. Vi har eksempler på, at man ikke tager hensyn til det private. Man fortsætter derudad, og man er med til det ene eksempel efter det andet, hvor man lukker de private forretninger.

Der er eksempler nok på, at man ikke tager hensyn til dem, så lad være med at henvise til, at man bare kan klare det lokalt. Det kan ikke lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi er jo ved at nærme os essensen – det er, skal vi overhovedet have en offentlig sektor? For det er jo på utrolig mange områder sådan, at det offentlige tilbyder borgerne noget, som tager forretning fra de private. Når det offentlige tilbyder borgerne sygehusbehandling, så har det været med til at lukke privathospitaler. Ja, det har det. Det er jeg glad for. Når vi har natbusser kørende rundt i byerne, for at folk kommer godt hjem efter nytårsaften og lørdag aftens udskejelser, så tager det forretning fra private vognmænd, taxachauffører. Jamen det synes jeg er i orden, og jeg synes, at kommunerne skal have lov at beslutte sig for at ville give det tilbud til folk.

Jeg kender ikke de konkrete sager, der nævnes her. Jeg siger bare, at hvis kommunen har besluttet sig for, at her skal borgerne have et godt og billigt tilbud, som alle har adgang til, i stedet for at de skal betale dyrt hos en privat, så er jeg helt med på, at kommunen gør det, selv om det måske koster et mindre overskud i den private sektor.

Jeg siger bare, at er der problemer i det, så er jeg mest tryk ved, at det er ude lokalt, at man ved en debat i byrådet tager det op: Var det her hensigtsmæssigt? Og er det ikke hensigtsmæs-

sigt, så må vi selvfølgelig lave det om. Jeg synes ikke, vi skal beslutte det her.

Brian Mikkelsen (KF):

Debatten om de her forhold startede egentlig i februar sidste år, hvor Momsnævnet afsagde en kendelse, der betød, at private motionscentre fremover skal betale moms af salg af adgang til at udøve sportsaktiviteter.

Siden har der hersket stor usikkerhed på området, og landets told- og skatteregioner har langtfra haft en ensartet ligning på motionsområdet.

I dag – og det er altså det, sagen handler om i substansen, uanset om man taler om så meget andet – handler det her forslag altså om, at man oplever, at et privatejet og et offentligt ejet motionscenter kan ligge lige ved siden af hinanden. Ud over alle de andre fordele, det offentlige motionscenter får, så har det også den nationale fordel – og det afgør man altså fra Folketingets side, hr. Frank Aaen – at det private motionscenter skal betale moms, og det skal det offentlige motionscenter ikke gøre. Det er det, sagen handler om i al sin substans, at man altså lige-stiller motionscentrene bare på det her enkelte lille område.

Det betyder så, at det offentlige kan tilbyde væsentlig lavere priser, og det er selvfølgelig godt for borgerne, men det betyder også, at de private motionscentre bliver nødt til at lukke, og det koster så borgerne dyrt i form af tabte skattekroner, mistede arbejdspladser osv. De bliver så nødt til at lukke, bl.a. fordi de offentlige motionscentre ikke skal betale moms, og det betyder, at de med det samme har en prisforskel på 25 pct. og altså derfor kan tilbyde ydelsen til en langt mere attraktiv pris.

Konsekvenserne er da heller ikke udeblevet. Vi har set det ene motionscenter efter det andet, som har måttet dreje nøglen om, fordi kommunen har åbnet et offentligt motionscenter et andet sted i byen. Principielt kan det ikke være rimeligt, at offentlige virksomheder i den grad tager brødet ud af munden på de i forvejen hårdt prøvede selvstændigt erhvervsdrivende.

Det konkurrenceforvridende element opstår, når der i Momsnævnets afgørelse anvendes begrebet »med gevinst for øje«, for ikke overraskende drives de fleste private erhvervsvirksomheder med det formål at tjene penge. Det kan godt være, at det er odiøst for Enhedslistens repræsentant, men sådan fungerer det jo altså i virkelighedens verden.

Derfor er det her lovforslags formål at få lov-
fæstet et udtrykkeligt forbud mod momsfrita-
gelse for offentlige virksomheder, der driver
konkurrenceforvridende motionscentervirk-
somhed i forhold til private virksomheder. Lov-
forslaget sigter kun mod udbud af sportsfacili-
teter og adgang til at udøve sportsaktiviteter.
Det er altså et meget specifikt område, dette lov-
forslag retter sig mod.

Ministeren antydede under den forespørg-
selsdebat, vi havde om idrættens vilkår, og som
ministeren også var inde på i sin indgangsreplik
til forslaget her, at forslaget får langt større
implikationer. Til det er der kun at sige, som der
også står i bemærkningerne, at det handler om
offentlige og private motionscentre, og hvis der
er problemer med det, så må vi selvfølgelig få
præciseret det under udvalgsarbejdet, for det
her handler altså om, at vi vil tilbyde idrætten
de bedst mulige vilkår. Vi vil selvfølgelig ikke
tilbyde idrætten dårligere vilkår, end den har i
dag.

Jeg kan også forstå – og heldigvis – at rege-
ringspartierne internt ikke er enige om denne
form for konkurrenceforvridning. Tilsynsrådet
for Vestsjællands Amt har efter bl.a. en hen-
stilling fra erhvervsministeren gjort kraftigt
opmærksom på, at der er tale om ren konkur-
renceforvridning. Også Konkurrencerådet har
udtalt sig i sagen, men det har åbenbart ikke
haft betydning for skatteministeren. Han fast-
holder sin stædige holdning i sagen.

Jeg må derfor igen spørge skatteministeren,
om han ønsker at medvirke til, at de konkur-
renceforvridende forhold på motionsområdet
stoppes. Jeg kan sige til skatteministeren, at
erhvervsministeren har udvist langt større for-
ståelse for erhvervslivets problemer. I et svar på
et § 20-spørgsmål skriver ministeren klart, at
ministeren på ingen måde kan acceptere konkur-
renceforvridning på motionsområdet mellem
offentlige og private virksomheder.

Samme holdning gav hr. Peter Duetoft udtryk
for i forbindelse med forespørgselsdebatten om
idrættens vilkår. CD's ordfører brugte udtryk-
ket om problemerne med konkurrenceforvrid-
ningen – og jeg citerer fra forhandlingerne – »at
det stadig føles voldsomt urimeligt for de men-
nesker, der faktisk privat har bygget nogle til-
bud op, og som bagefter føler, at de bliver
underløbet af det offentlige.« Hr. Peter Duetoft
henstiller kraftigt, at det her problem løses. Det
efterlyser jeg altså en reaktion fra skatteministe-
ren på, hvordan man får løst det her problem,
når man kan konstatere, at problemet er der.

Vi er fra forslagsstillernes side enige med CD
i, at der er flere andre problemer omkring kon-
kurrenceforvridning, eksempelvis i relation til
folkeoplysningsloven; men nu må vi altså løse ét
problem ad gangen, og lige nu handler det om
lovforslag nr. L 206.

Jeg vil godt takke for en god debat i dag og
for en positiv reaktion fra en del af Folketingets
partier, og samtidig glæder jeg mig selvfølgelig
over, at der i dele af regeringen er forståelse for
erhvervslivets problemer. Kommer der under
udvalgsarbejdet endnu bedre løsningsforslag på
bordet fra skatteministerens side, vil vi naturlig-
vis kigge meget positivt på dem.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget mere,
men bare kort sige, at vi har ingen forhåbninger
om, at SF og Enhedslisten kommer til fornuft på
det her område. Vi håber så inderligt på, at
regeringen vil komme til fornuft.

Det, der fik mig herop, var netop bemærknin-
gerne fra ét regeringsparti i hvert fald, nemlig
Centrum-Demokraterne. Her må man altså vise,
at det ikke er nok at tale; der må også følge
handling efter, når man har talt. Jeg citerer hr.
Peter Duetoft fra forhandlingen om revisionen
af folkeoplysningsloven den 26. januar 1995,
hvor han sagde:

»Jeg vil gerne sige til hr. Jan Køpke Christen-
sen, at dialogen mellem undervisningsministe-
ren og mig, som altid har været glimrende, den
er løbende, og den er ikke slut endnu.«

Men under hele debatten var hr. Peter Duetoft
inde på, at naturligvis – som han siger et sted –
»er der tale om konkurrenceforvridning på det
her område«. Det har vi fået adskillige eksemp-
ler på, og det ville hr. Peter Duetoft under ingen
omstændigheder acceptere eller respektere.

Nu har vi også hørt hr. Brian Mikkelsen i dag,
der netop citerer et spørgsmål her i Folketinget
og et svar fra erhvervsministeren, som også
klart tilkendegiver, at den her ublu konkurren-
ce, der er over for de private, ikke må finde sted.
Og derfor synes jeg, det skal frem her i dag
under denne her debat, og jeg vil appellere til
CD – desværre er de ikke til stede i dag, og det
kan der være mange gode undskyldninger for,
det skal ikke kritiseres – om, at de under
udvalgsbehandlingen af det her forslag får og
viser en reel indflydelse, der kan være medvir-
kende til, at man åbner op for de holdninger,
som Venstre, De Konservative, Fremskridtspar-

tiet og DF har givet udtryk for her i dag, og at vi får klare tilkendegivelser i regeringen om, at man ikke vil respektere og acceptere det, der foregår på området længere.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal nok gøre det kort. Det er et svar til hr. Brian Mikkelsen og delvis også til hr. Jan Køpke Christensen.

Jeg kan sige, at regeringen selvfølgelig også er interesseret i at undgå konkurrenceforvridning. Men det følger af forslaget, at hvis vi skal undgå konkurrenceforvridning, skal det alene foregå ved, at vi griber til ulovligheder ved at ophæve momsfrigtagelsen, for det at lægge moms på offentlige virksomheder og aktiviteter er i strid med det sjette momsdirektiv, så det synes jeg ikke vi skal gøre.

Derimod har vi selv sagt – og det er jeg sikker på at CD også er fuld af forståelse for – at hvis man vil ændre det her, hvis man vil lave ligestilling, jamen så må man jo gøre det gennem det kommunale selvstyre, gennem at rette henvendelse til kommunen, så man kan få de her problemer løst. Den måde at løse problemet på ved at lave momspålæg for offentlige aktiviteter kan jo ikke foregå, uden at man også lægger moms på idrætsforeninger m.v., og så ødelægger man hele formålet med denne her øvelse. Altså man kan ikke opnå mere end at lave katastrofer, hvis man begynder at foreslå det her.

Næh, det er kommunerne selv, der skal løse problemerne, sådan som det er blevet betonet flere gange. Så jeg vil meget gerne have mig frabedt forestillingen om, at den eneste måde, man kan løse det her på, er ved at lægge moms på.

I øvrigt har man også været inde på, at det jo ikke er den eneste grund til konkurrenceforskelle. Så næste gang skal vi så til at diskutere det næste emne, hvis man nu forestillede sig, at vi brød loven og foreslog, at vi skulle lægge moms på offentlige aktiviteter.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Det er utroligt, hvad man skal høre fra en ellers klog og fornuftig mand som skatteministeren, som har overtaget lærerens rolle heroppefra.

Det handler ikke om kommunalt selvstyre på nogen som helst måde, det handler om, at når man vedtager nogle love fra Folketingets side, så behandler man mennesker og virksomheder ens. På præcis samme vilkår behandler man offentlige og private virksomheder som den

naturligste ting i hele verden. Det burde også ske fra Socialdemokratiets side, og jeg kan slet ikke forstå, at Socialdemokratiet betragter det her som sådan en hård kamp, og at man holder stædigt fast i det her.

Så bruger man det argument – og det bliver jeg nødt til at anfægte heroppefra, sådan at det ikke kommer til protokols alene – at det er ulovligt, og at det strider mod det 6. momsdirektiv at pålægge de offentlige motionscentre moms. Det betvivler jeg meget, meget stærkt.

Sagen er jo den, at alt det her startede i februar sidste år, hvor man lige pludselig besluttede at pålægge de private motionscentre moms, og det var med nøgleordet: med gevinst for øje – med gevinst for øje! Ja, med denne her gummiparagraf og med den diffuse måde, man plejer at definere det her på, vil man også sagtens kunne kategorisere offentlige motionscentre inden for den kategori; det ville man sagtens kunne med noget velvillig bistand fra skattemyndighederne side. Det vil sige, at man også sagtens inden for rammerne af det 6. momsdirektiv kunne ligestille offentlige og private motionscentre, og det er altså det, det handler om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 207: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradrag for forudbetalte renter).

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(FremSAT 21/2 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.